

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci**, se sídlem U Soudu 540/3, Liberec, proti usnesení žalovaného ze dne 11. 7. 2016, čj. 59 A 57/2016-18, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 6. 10. 2016, čj. 59 A 79/2016-19,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce kasační stížností napadá usnesení krajského soudu ze dne 6. 10. 2016. Tímto usnesením krajský soud odmítl žalobcovu žalobu, která směřovala proti jinému usnesení téhož krajského soudu ze dne 11. 7. 2016. Důvodem odmítnutí žaloby byl § 4 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tj. nepřipustnost žaloby.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost je nepřipustná. Krajský soud v napadeném usnesení velmi výstižně uvedl, že rozhodování soudu v rámci soudního řízení je svým obsahem činnost soudní, nikoli činnost týkající se správy soudu. Z uvedených důvodů tedy nejde o rozhodnutí vydané správním orgánem v oblasti veřejné správy, jak vyžaduje § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s. O této skutečnosti, vyplývající přímo ze soudního řádu správního, je žalobce velmi dobře informován, protože jak krajské soudy, tak NSS rozhodovaly o jeho stejných nebo velmi podobných žalobách či kasačních stížnostech již ve stovkách případů (srov. např. řízení vedená u NSS pod sp. zn. 1 As 61/2016, 1 As 55/2016, 1 As 5/2015, 6 As 261/2014, 6 As 251/2014, 3 As 179/2014, 2 As 163/2014, 2 As 162/2014, 7 As 134/2014 atd.), a to vždy se stejným závěrem o nepřipustnosti jeho podání. Žalobce neuvedl žádné relevantní námitky, které by byly způsobilé zpochybnit rozhodný závěr krajského soudu, že žaloba podaná v dané věci je nepřipustná.

Žalobce přesto nerespektuje závěry soudů a dále produkuje neúměrné množství nesmyslných, šablonovitých a svou povahou šikanózních podání, která již dávno ztratila svůj skutečný účel, tj. potřebu ochrany subjektivních (resp. jakýchkoliv) práv žalobce

před správními orgány (k tomu srov. např. usnesení NSS ze dne 29. 10. 2014, čj. 2 As 162/2014-42, ze dne 18. 2. 2015, čj. 1 As 5/2015-36). NSS žalobce již bezpočtukrát upozornil na to, že jeho chování naplňuje znaky zneužití práva (viz rozsudek NSS ze dne 10. 11. 2005, čj. 1 Afs 107/2004-48, č. 869/2006 Sb. NSS, a ze dne 13. 11. 2014, čj. 10 As 226/2014-16). Takové chování nemůže požívat ochrany ze strany soudů.

Soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. Z důvodu nepřipustnosti návrhu žalobce se NSS nezabýval ani obecnou námitkou, že ve věci před krajským soudem „*nejednal zákonný soudce*“ a „*jednal vyloučený soudce*“. V souladu se zásadou hospodárnosti řízení nepřistoupil NSS ani k provedení obvyklých procesních úkonů, tj. žalobce nevyzýval k zaplacení soudního poplatku, ani k doložení zastoupení advokátem (shodně např. usnesení NSS ze dne 21. 7. 2016, čj. 10 As 167/2016-8).

Nejvyšší správní soud se dosud vždy snažil vysvětlit žalobci nesmyslnost a bezprávnost jeho počínání, avšak zcela marně. Soud proto žalobce upozorňuje, že bude-li i nadále pokračovat ve výkonu svých práv shora popsaným šikanózním způsobem, soud napříště pečlivě zváží, zda se bude jeho podáními stejného druhu a obsahu zabývat. Postup žalobce totiž nevede k ochraně jeho práv a brání tomu, aby správní soudy mohly poskytovat účinnou a včasnou ochranu těm, jejichž subjektivní veřejná práva jsou skutečně dotčena.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné žádné opravné prostředky.

V Brně dne 10. listopadu 2016

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu